

Za svého muže jsem se provdala velmi mladá. Už před svatbou jsem tušila, že to není mezi námi úplně ideální, ale ani ve snu mě nenapadlo, do jakých konců to všechno může dojít. Čekala jsem dítě a nedokázala jsem tenkrát čelit námitkám, že přeci nemohu přivést na svět nemanželské dítě. První dva nebo tři roky po svatbě náš vztah nebyl zas tak špatný. Už v té době mi ale vadilo, jak mě shazoval a ztrapňoval před svými kamarády, i před rodinou. Buď mě jim předváděl jako vzor blbosti nebo mě úplně ignoroval, jako bych vůbec neexistovala. V soukromí stále častěji opakoval, ať raději mlčím, nemluvím a jak jsem strašně hloupá a neschopná. To byl jenom začátek, postupně se k ponižování začaly přidávat nadávky a urážky. Za posledních několik let manželství jsem od něho ani jednou neslyšela své jméno, zásadně mě oslovoval „Ty jedna krávo“! Ani to mu ale potom nestačilo a stále častěji proti mně poštvál našeho syna, který měl v té době pět let. Ani jemu nikdy nezapomněl vysvětlit, že maminka je hloupá.

Vyčítal mi také, že jsem doma sama s malým dítětem a nevydělávám peníze. Současně mě také vyhazoval z domu. Když jsem občas přece jen musela jít nakoupit a třeba se jen pár minut zdržela ve frontě u pokladny, čekal mě už ve dveřích a hned na uvítanou jsem dostala facku.

Abych nemohla nikam chodit, sebral mi občas peníze. S vysvětlením že mě stejně zkrotí, jednou mi zase vzal peníze a vyhodil všechny potraviny, které jsme doma měli, že prý mi něco dá, až ho poprosím na kolenou. Tenkrát jsem malého synka stopem odvezla k mamince, požádala jsem ji, jestli by si ho pár dnů nemohla nechat u sebe, protože jsem nějaká nemocná. Hrdost mi však nedovolila, abych muže poprosila o peníze nebo o jídlo. Dopadlo to tak, že jsem nic nejedla dva dny. V té době mě manžel dokonce znásilnil.

Byl také strašně žárlivý. Jednou za ním přišel jeho kamarád chvíli před tím, než se manžel vrátil z práce, a chtěl na něj počkat. Byla jsem zoufalá, nechtěla jsem ho vyhodit, ale také jsem věděla, že když se manžel vrátí a uvidí, že jsem doma sama s pánskou návštěvou, bude zle. Dopadlo to přesně podle očekávání. Na kamaráda byl sice milý, ale jakmile odešel, strašně mě zbil. Na obličej i na těle jsem měla podlitiny a krvavé rány. Hrozně jsme se styděla někomu něco říct. Stále jsem se bála, aby něco zlého neudělal, když se někomu svěřím. Cítila jsem se hloupá, neschopná, škaredá a závislá na muži. Rodičům jsem nechtěla způsobit starosti, nevěděla jsem co dělat.

Trápila bych se asi dodnes, ale vysvobodil mě sám manžel. Našel si totiž milenkou, kterou si začal vodit domů. Bylo jim jedno, jestli jsem v bytě s nimi, nebo nejsem. Spali spolu v mé posteli a já jsem přitom seděla třeba v kuchyni. Brzy potom milenka otěhotněla a manžel proto požádal o rozvod. Krátce po našem rozvodu se vzali a narodilo se jim dítě. Časem se k novému manželce zřejmě začal chovat podobně, jako předtím ke mně. Ona ale byla silnější, svěřila se rodičům a ti jí pomohli. Dnes jsou už také rozvedení. Já jsem si po půl roce po našem rozvodu našla přítele a jsme spolu šťastní až dodnes.

Barbora Oujeská
Soukromá SCOLA COMENIANA
Obchodní akademie, spol. s.r.o.
Charbulova 137 618 00 BRNO
OA. 3A